

25 JULI 1866: EEN KONINKLIJKE BLIJDE INKOMST IN OOSTENDE, ZONDER KONINGIN

door Ivan VAN HYFTE

Eeuwenlang hebben naar aloude gewoonte vorsten, graven of hertogen feestelijk hun intrede gemaakt in de hoofdstad of de steden van hun rechtsgebied. Eén week nadat Leopold I in de kerk van Laken begraven werd naast koningin Louise Marie, legt zijn oudste zoon, hertog van Brabant, op 17 december 1865 de grondwettelijke eed af in het bijzijn van de voltallige senaat en buitenlandse vorsten die aan de Coburgers verbonden waren.

Eenmaal de maanden van rouw voorbij, kan het grote werk beginnen, de tradities indachtig. Ondanks de gespannen buitenland-situatie met ondermeer NAPOLEON III en BISMARCK wil de nieuwe koning met zoveel mogelijk onderdanen kennismaken. Na Gent, krijgt Oostende als tweede Vlaamse stad zijn "joyeuse entrée". Merkwaardig is wel dat deze Blijde Intrede voor Leopold II niet de allereerste kennismaking met Oostende als soeverein vorst is.

Op 2 april 1866, ondanks een incognito-verzoek, staat een menigte aan de "débarcadère" van de stoomboten hem toe te juichen wanneer hij aan boord van de steamer "Belgique" inscheept voor Dover om later in Claremont de begrafenis bij te wonen van zijn grootmoeder langs moeders zijde, koningin Marie-Amélie (+ 24-3-1866). Op 06 april is hij in alle vroegte terug en neemt de trein van 5 uur, richting Brussel.

En op 27 juni 1866 wordt hij om 10 uur 's morgens aan het station ontvangen door de burgerlijke en militaire overheden van de stad die voor het eerst Maria Hendrika als koningin verwelkomen. Het echtpaar reist door naar Windsor voor het huwelijk van prinses Helena.

Reeds in zitting van 30 juni had het stadsbestuur plannen ontvouwd om koninklijk voor de dag te komen. Het volk houdt nu eenmaal van koninginnen en die had het in 15 jaar niet meer gezien....

Woensdag 25 juli was het zover voor de Oostendenaars om hun "témoignages les plus chaleureux de leurs vives sympathies et de leur inaltérable dévouement envers le Roi et la famille royale" te tonen (een patriottische Echo d'Ostende van 29-7-1866).

Op het perron staat de voltallige gemeenteraad, de provinciegouverneur, senator DU BUS, generaal ABLAY, de geaccrediteerde consuls, de staf van het leger en de marine, en de leden van de diverse stadsadministraties uit te kijken naar de koninklijke trein die om kwart over één het station puffend binnenrijdt.

Burgemeester Jean VAN ISEGHEM verwelkomt de vorst in een barokke taal. Hij heeft het over zijn Oostendenaars die "brûlent du désir d'acclamer par des manifestations partant du coeur..." of die "vénèrent la Reine Marie Henriette comme il vénéraient jadis la Reine Louise Marie...". Leve de koning, leve de koningin, leve de koninklijke familie klinkt het om halftwee. Maar...Geen koningin te bespeuren! Leopold II antwoordt kort en in algemene bewoordingen: "La Reine m'a chargé de vous exprimer tous les regrets qu'elle éprouve de n'avoir pu m'accompagner".

Op het stationsplein vertrekt een lange stoet richting koningspaleis. Voorop de burgemeester, gevolgd door de koning en de graaf van Vlaanderen die geëscorteerd worden door kolonel VIETTE van het 8ste linieregiment en majoor DEBROUWER, commandant van de Burgerwacht. Een detachement artilleristen vormt een mobiele haag. Wat verderop minister van Justitie BARA met de hofdignitarissen. Daarna een sliert officiële genodigden die "le tout Ostende" voorafgaat: het

brandweerkorps, de schoolgaande jeugd, muziekvereniging "Euterpe", de oud-wapenbroeders van het Keizerrijk, de "Saint Georges" en de "Guillaume Tell", de boogschuttersgilde "Concordia", de "Société des Bouleurs", de schutters van Sint Sebastiaan, een massa Oostends werkvolk, getooid met tricolore sjerpen, een peloton artilleristen, de infanterie van de Burgerwacht en een bataljon van het 8ste linieregiment.

Vive le Roi ! Vive la Reine ! Vive la Famille Royale ! klinkt het onderweg. Aangekomen op het stadhuis en na zich wat rust gegund te hebben, onderhoudt de koning zich achtereenvolgens met de gemeenteraad, de Kamer van Koophandel, het consulaire korps, de katholieke en anglicaanse geestelijkheid, functionarissen van douane, accijnzen, registratie, belastingen, openbare werken, officieren van de staatsmarine en van de burgerwacht, beheerders van de Berg van Barmhartigheid, van de Godshuizen en van het Bureau van Weldadigheid.

Op het Wapenplein, vóór het Stadhuis, begint een défilé van het leger en de burgerwacht waarna het koninklijk gezelschap zich te voet wat onprotocollair door de massa wringt naar het paleis. Buitenlandse toeristen hadden zo iets nog nooit gezien, zeker niet wanneer Leopold II nog eerst aan de vloedlijn een wandeling maakt. Later zal hij dit nog vaak doen....

Om zes uur begint in het grote salon van het Casino (op het Wapenplein) voor 80 man een grandioos banket waarvoor de hoogaangeschreven gastronom Jules LANTOINE tekent.

POTAGES

Le consommé à la royale

Le real turtle soup's

*

HORS D'OEUVRES

Les bouchées à la Parisienne

Les filets de harengs nouveaux

Les royans marinés etc. etc.

*

RELEVÉS

Le turbot sauce Normande

L'Aloyau de boeuf à la flamande

*

ENTREÉS

Les dindonnoux à la Toulouse

Les escaloppes de chevreuil sauce poivrade

Le saumon au beurre de Montpellier

* Deuxième service *

ROTIS

Les cailles d'Egypte

La galantine de chapon truffé à la geleé

Les pâtés de perdreaux rouges de Nérac

Les homards en salade

*

ENTREMETS

La croûte aux champignons

Petits pois à l'Anglaise

Gelée Mandarine

Macédoine de fruits glacés

PATISSERIES
Le nougat Français
Le croque en bouche
Le gâteau national
Le Napolitain
*

DESSERT
Ananas, Melon, Pêches
et bonbonneries

De hofkoks aan de Weense Hofburg zouden het niet beter gekund hebben.

Tijdens het dessert vraagt de burgemeester het woord. In een beeldrijke taal noemt hij Leopold II de kapitein die in moeilijke omstandigheden het Belgisch schip in veilige Europese wateren leidt; hij toost eveneens op de koningin “cette auguste princesse qui fait l'ornement du trône belge...” waarna Leopold opnieuw kort en diplomatiek reageert “... Reeds lang ben ik een gast van uw mooie strand...” (Daverend applaus), “De Koningin steunt uw toekomstprojecten. Ook ik zou graag de nutteloze wallen zien verdwijnen om plaats te maken voor commerciële aangelegenheden...” (Nog meer applaus), “Uw baden die een universele aantrekkingskracht hebben, moeten nog meer vreemdelingen aantrekken. Ik hef het glas op de toekomst van Oostende !”. (Het applaus echoot tot buiten).

Het is 21 uur wanneer de nieuwe vorst zich naar het station wil begeven. De mensen worden nooit geziene patriotten. “Euterpe” laat de Brabançonne op hen los. Er komt geen einde aan het hoerageroep. Zakdoeken en vlaggetjes gaan omhoog. Leopold drukt daarop de wens uit zich toch nog even door de sprookjesachtige verlichte straten te laten rijden. De paarden van de koninklijke rijtuigen geraken nauwelijks vooruit. Driemaal kruisen ze een stoet met fakkels; de fanfare Sint Cecilia uit Leffinge loopt er in mee...

21.30 u. Het koninklijk gezelschap verlaat Oostende dat weldra koninklijke allures zal krijgen. Hoelang zou dit sprookje duren ?....

Bron : l'Echo d'Ostende 1866.